

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 15. juli 1980

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand

(80/777/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medlemsstaternes lovgivning defineres naturligt mineralvand; denne definition er forskellig i de forskellige medlemsstater; i den nævnte lovgivning er anført vilkårene for naturligt mineralvands anerkendelse som sådant, og den indeholder desuden regler om udnyttelsen af kilderne samt særlige regler om markedsføring af mineralvand;

forskellen mellem medlemsstaternes lovgivning hindrer den frie omsætning af naturligt mineralvand, skaber uensartede konkurrencevilkår og indvirker derved direkte på det fælles markeds oprettelse og funktion;

disse hindringer kan fjernes ved, at hver medlemsstat forpligtes til at tillade markedsføring på sit område af naturligt mineralvand, der anerkendes som sådant af hver af de øvrige medlemsstater, og ved udstedelse af fælles regler vedrørende især de vilkår, der kræves på det bakteriologiske område, og vedrørende vilkårene for anvendelse af særlige betegnelser for visse typer naturligt mineralvand;

så længe der ikke mellem Fællesskabet og tredjelande er indgået aftaler om gensidig anerkendelse af naturligt mineralvand, bør der, indtil sådanne aftaler træder i kraft, opstilles regler for, hvorledes tilsvarende produkter fra tredjelande kan indføres i Fællesskabet som naturligt mineralvand;

det er vigtigt at påse, at naturligt mineralvand på markedsføringstidspunktet stadig har de egenskaber, som har bevirket, at det er blevet anerkendt som naturligt mineralvand; de beholdere, der er anvendt til aftapningen, bør derfor være forsynet med en passende lukkeanordning;

mærkningen af naturligt mineralvand er omfattet af de almindelige regler, der er fastsat ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT nr. C 69 af 11. 6. 1970, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 45 af 10. 5. 1971, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. C 36 af 19. 4. 1971, s. 14.

midler⁽¹⁾; i nærværende direktiv er det derfor kun påkrævet at fastsætte de nødvendige supplerende bestemmelser og undtagelsesbestemmelser til de almindelige regler;

for at forenkle og fremskynde proceduren bør det overlades til Kommissionen at vedtage de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, herunder især fastsættelsen af de nærmere bestemmelser vedrørende den prøveudtagning og de analysemetoder, der er nødvendige for kontrollen med det naturlige mineralvands sammensætning;

i alle tilfælde, hvor Rådet giver Kommissionen beføjelse til at gennemføre reglerne for levnedsmidler, bør der fastlægges en fremgangsmåde, hvorved der oprettes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den stående Levnedsmiddelkomité, der er nedsat ved afgørelse 69/414/EØF⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører vand, der udvindes af jorden i en medlemsstat, og som af den pågældende medlemsstats ansvarlige myndighed anerkendes som naturligt mineralvand, der opfylder bestemmelserne i bilag I, del I.

2. Dette direktiv vedrører ligeledes vand, der udvindes af jorden i et tredjeland, indføres i Fællesskabet og anerkendes som naturligt mineralvand af en medlemsstats ansvarlige myndighed.

Det i første afsnit omhandlede vand kan ikke anerkendes, medmindre den i udvindingslandet kompetente myndighed har attesteret, at det er i overensstemmelse med bilag I, del I, og at der løbende føres kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i bilag II, nr. 2.

Gyldighedsperioden for den i andet afsnit nævnte attestation kan ikke overstige to år. Hvis attestationen fornys inden udløbet af den nævnte periode, er det ikke nødvendigt påny at foretage den i første afsnit nævnte anerkendelse.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

— vand, som er et lægemiddel i henhold til direktiv 65/65/EØF⁽³⁾;

— naturligt mineralvand, der anvendes ved kilden til belbredende formål i kurbade og vandkuranstalter.

4. Den i stk. 1 og 2 omhandlede anerkendelse begrundes behørigt af medlemsstatens ansvarlige myndighed og bekendtgøres officielt.

5. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de tilfælde, hvor den har givet eller tilbagekaldt den i stk. 1 og 2 nævnte anerkendelse. En fortegnelse over naturligt mineralvand, der anerkendes som sådant, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at kun det i artikel 1 omhandlede vand, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, kan markedsføres som naturligt mineralvand.

Artikel 3

Udnyttelsen af kilder med naturligt mineralvand og aftapningen af vandet derfra skal finde sted i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 4

1. Naturligt mineralvand, således som det forekommer ved kildeudspringet, må ikke underkastes nogen anden behandling eller tilsætning end:

- udskillelse af ubestændige stoffer, såsom jern- og svovlforbindelser, ved filtrering eller dekantering, eventuelt efter forudgående iltning, såfremt denne behandling ikke medfører nogen ændring i vandets sammensætning for så vidt angår de væsentlige bestanddele, der er bestemmende for dets egenskaber;
- fuldstændig eller delvis fjernelse af fri kulsyre ved udelukkende fysiske processer;
- optagelse eller genoptagelse af kulsyre på de i bilag I, del III, fastsatte betingelser;

2. Navnlig er enhver desinficerende behandling, uanset midlet, og med forbehold af stk. 1, litra c), tilsætning af bakteriostatisk stoffer eller enhver anden behandling, der kan ændre det naturlige mineralvands mikrobevirk-somhed, forbudt.

3. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af naturligt mineralvand til fremstilling af alkoholfrie læskedrikke.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. 22 af 9. 2. 1965, s. 369/65.

Artikel 5

1. Ved udspringet skal et naturligt mineralvands samlede indhold af udviklingsdygtige mikroorganismer svare til dets normale mikrobevirkning og vidne om effektiv beskyttelse af kilden mod enhver kontamination. Det skal fastlægges efter de i bilag I, del II, nr. 1.3.3., fastsatte forskrifter.

Efter aftapning må dette indhold ikke overstige 100 pr. ml ved 20—22 °C efter 72 timer på agar-agar eller en agargelatineblanding, og 20 pr. ml ved 37 °C efter 24 timer på agar-agar. Dette indhold skal måles inden for 12 timer efter aftapningen, idet vandet i denne 12-timers periode holdes på 4 °C ± 1 °C.

Ved udspringet bør disse værdier normalt ikke overstige henholdsvis 20 pr. ml ved 20—22 °C efter 72 timer og 5 pr. ml ved 37 °C efter 24 timer, idet disse værdier dog skal betragtes som vejledende størrelser og ikke som maksimalkoncentrationer.

2. Ved udspringet og udner markedsføringen skal naturligt mineralvand være fri for:

- a) parasitter og patogene mikroorganismer,
- b) *Escherichia coli* eller andre colibakterier samt *Streptococcus faecalis* i en undersøgt prøve på 250 ml,
- c) sporebærende sulfitreducerende anaerobe bakterier i en undersøgt prøve på 50 ml,
- d) *Pseudomonas aeruginosa* i en undersøgt prøve på 250 ml.

3. Med forbehold af stk. 1 og 2 samt de i bilag II fastsatte betingelser for udvinding, skal på markedsføringsstadiet

- det samlede indhold af udviklingsdygtige mikroorganismer i naturligt mineralvand hidrøre alene fra den normale udvikling af dets bakterieindhold ved udspringet,
- det naturlige mineralvand være fejlfrit i organoleptisk henseende.

Artikel 6

De beholdere, der anvendes til aftapning af naturligt mineralvand, skal være forsynet med en sådan lukkeanordning, at enhver mulighed for forfalskning og kontamination undgås.

Artikel 7

1. Salgsbetegnelsen for naturligt mineralvand er »naturligt mineralvand« eller, såfremt det drejer sig om et i bilag I, del III, defineret kulsyreholdigt naturligt mineralvand, alt efter omstændighederne »naturligt mineralvand med naturligt kulsyreindhold« »naturligt mineralvand tilsat kulsyre fra kilden«, »naturligt mineralvand tilsat kulsyre«.

Salgsbetegnelsen for naturligt mineralvand, der har undergået en i artikel 4, stk. 1, litra b), omhandlet behandling, suppleres alt efter omstændighederne af angivelserne »kulsyre fuldstændig fjernet« eller »kulsyre delvis fjernet«.

2. Mærkningen af naturligt mineralvand skal endvidere indeholde følgende obligatoriske angivelser:

- a) — enten angivelsen »sammensætning i overensstemmelse med resultaterne af den officielt anerkendte analyse den (datoen for analysen)«,
 - eller angivelse af den analytiske sammensætning, og herunder opregning af de karakteristiske bestanddele;
- b) stedet, hvor kilden udnyttes og kildens navn.

3. Medlemsstaterne kan ligeledes:

- a) opretholde bestemmelser, som foreskriver angivelse af oprindelseslandet; denne angivelse kan dog ikke kræves for naturligt mineralvand, der stammer fra en kilde beliggende på Fællesskabets område;
- b) fastsætte bestemmelser, som foreskriver angivelse af de eventuelle behandlinger, der er foretaget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a).

Artikel 8

1. Et stednavn, landsby- eller lokalnavn kan indgå i en handelsbetegnelse, såfremt det henviser til naturligt mineralvand, hvis kilde udnyttes på det sted, der angives ved denne handelsbetegnelse, og på betingelse af, at anvendelsen af dette navn ikke er vildledende med hensyn til stedet for kildens udnyttelse.

2. Naturligt mineralvand fra én og samme kilde må ikke markedsføres under flere forskellige handelsbetegnelser.

3. Såfremt de etiketter eller påskrifter, der anbringes på de beholdere, i hvilke det naturlige mineralvand udbydes til salg, indeholder en handelsbetegnelse, der adskiller sig fra navnet på kilden eller på stedet for dens udnyttelse, skal navnet på stedet eller kilden være anført

med bogstavtyper, der er mindst halvanden gang så høje og brede som højden og bredden af den største bogstavtype, der er anvendt til angivelse af denne handelsbetegnelse.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse, med de nødvendige ændringer, for så vidt angår den betydning, der tillægges kildens navn eller navnet på stedet for dens udnyttelse i forhold til angivelsen af handelsbetegnelsen i en hvilken som helst form for reklame for det naturlige mineralvand.

Artikel 9

1. Der må hverken på emballage eller etiketter eller i nogen form for reklame benyttes angivelser, benævnelser, fabrikations- eller varemærker, billeder eller andre tegn, figurative eller ej, der:

- a) for så vidt angår naturligt mineralvand antyder en karakteristisk egenskab, som dette ikke har, navnlig for så vidt angår oprindelse, datoen for udvindingstilladelsen, analyseresultater eller alle lignende henvisninger til garantier for ægthed;
- b) for så vidt angår aftappet drikkevand, der ikke opfylder bestemmelserne i bilag I, del I, kan give anledning til forveksling med et naturligt mineralvand, og især må angivelsen »mineralvand« ikke benyttes.

2. a) Enhver angivelse, der tillægger naturligt mineralvand egenskaber såsom forebyggelse, behandling eller helbredelse af en sygdom hos mennesket, er forbudt.

b) Angivelserne i bilag III er imidlertid tilladt, såfremt de overholder de deri fastsatte tilsvarende kriterier eller, i mangel af sådanne, de kriterier, der er fastsat i nationale bestemmelser, og på betingelse af, at de er udarbejdet på grundlag af fysiske og kemiske analyser eller om nødvendigt farmakologiske, fysiologiske og kliniske undersøgelser, der er gennemført efter anerkendte videnskabelige metoder i overensstemmelse med bilag I, del I, nr. 2.

c) Medlemsstaterne kan tillade angivelserne »stimulerer« fordøjelsen«, »kan fremme lever- og galdefunktionerne« eller lignende angivelser. De kan desuden tillade andre angivelser, for så vidt disse ikke strider mod principperne i litra a) og er forenelige med principperne i litra b).

3. Medlemsstaterne kan vedtage særlige bestemmelser om angivelser — på såvel emballage og etiketter som i reklamer — vedrørende det naturlige mineralvands

egnethed som ernæring for spædbørn. Disse bestemmelser kan ligeledes vedrøre de af vandets egenskaber, som betinger anvendelsen af de nævnte angivelser.

De medlemsstater, som agter at vedtage sådanne bestemmelser, underretter forinden de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

4. Senest tre år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Rådet en rapport og i givet fald passende forslag til gennemførelse af bilag I, del II, nr. 1.2.12.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at handel med naturligt mineralvand, der er i overensstemmelse med de i dette direktiv fastsatte definitioner og regler, ikke kan hindres ved anvendelse af ikke-harmoniserede nationale bestemmelser vedrørende egenskaber, sammensætning, udvindingsbetingelser, aftapning, mærkning af eller reklame for naturligt mineralvand eller levnedsmidler i almindelighed.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, der er begrundet i hensyn til

— beskyttelse af den offentlige sundhed;

— bekæmpelse af vildledende oplysninger, på betingelse af at disse bestemmelser vil kunne hæmme anvendelsen af de definitioner og regler, der er fastsat i dette direktiv;

— beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, angivelse af udførselsland, oprindelsesbetegnelse og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

Artikel 11

De nærmere regler for prøveudtagning og analysemetoder, der er nødvendige for kontrollen med de i artikel 5 nævnte bakteriologiske karakteristika samt de i bilag I, del II, nr. 1.2., omhandlede karakteristika, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.

Artikel 12

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for Den stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt »komiteen«, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komiteen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget sagen haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, såfremt de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse.
- b) Såfremt de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller såfremt komiteen ikke har afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder fra det tidspunkt, det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 13

Artikel 12 gælder i en periode på atten måneder fra den dato, på hvilken sagen første gang indbringes for komiteen i medfør af artikel 12, stk. 1.

Artikel 14

Dette direktiv gælder ikke for naturligt mineralvand, der er bestemt til udførsel til tredjelande.

Artikel 15

Medlemsstaterne ændrer om nødvendigt deres lovgivning for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom; den således ændrede lovgivning anvendes på en sådan måde, at:

- den senest to år efter dette direktivs meddelelse tillader handel med varer, som er i overensstemmelse med de heri fastsatte bestemmelser,
- den fire år efter dette direktivs meddelelse forbyder handel med varer, som ikke er i overensstemmelse med de heri fastsatte bestemmelser.

Artikel 16

Dette direktiv gælder ligeledes for de franske oversøiske departementer.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1980.

På Rådets vegne

J. SANTER

Formand

BILAG I

I. DEFINITION

1. Ved »naturligt mineralvand« forstås i henhold til artikel 5 bakteriologisk sundt vand, der hidrører fra et underjordisk grundvandsspejl eller vandlag, og som kommer fra en kilde, der udnyttes ved et eller flere naturlige eller kunstige udspring.

Naturligt mineralvand adskiller sig klart fra almindeligt drikkevand:

a) ved sin naturlige beskaffenhed, der er kendetegnet ved dets indhold af mineraler, mikro-næringsstoffer eller andre bestanddele samt i givet fald ved at have visse virkninger;

b) ved sin naturlige renhed,

idet begge karakteristika er bevaret som følge af den underjordiske oprindelse af dette vand, som har været beskyttet imod enhver risiko for forurening.

2. Disse karakteristika, der kan give det naturlige mineralvand dets sundhedsbefordrende egenskaber, skal være blevet bedømt:

a)

1. geologisk og hydrologisk,

2. fysisk, kemisk og fysisk-kemisk,

3. mikrobiologisk,

4. om nødvendigt, farmakologisk, fysiologisk og klinisk,

b) efter de i del II anførte kriterier,

c) efter metoder, der er videnskabeligt godkendt af den ansvarlige myndighed.

De i litra a, nr. 4, omhandlede undersøgelser kan være fakultative, når vandet i sin sammensætning udviser karakteristika, på grundlag af hvilke vandet inden dette direktivs ikrafttræden er blevet betragtet som naturligt mineralvand i den medlemsstat, der er oprindelsesland. Dette er navnlig tilfældet dersom det pågældende vand ved udspringet og efter aftapning pr. kg indeholder i alt mindst 1 000 mg fast stof i opløst form eller mindst 250 mg fri kulsyre.

3. Det naturlige mineralvands sammensætning, temperatur og øvrige væsentlige karakteristika skal være konstante inden for rammerne af naturlige udsving; de må især ikke ændres som følge af eventuelle variationer i vandføringen.

I henhold til artikel 5, stk. 1, forstås ved normal mikrobevirksomhed i naturligt mineralvand den stort set konstante bakterieflora, der er konstateret ved udspringet inden der er foretaget noget indgreb, og hvis kvalitative og kvantitative sammensætning, som tages i betragtning ved anerkendelsen af dette vand, kontrolleres ved regelmæssige analyser.

II. FORSKRIFTER OG KRITERIER FOR ANVENDELSE AF DEFINITIONEN

1.1. Forskrifter for de geologiske og hydrologiske undersøgelser

Der kræves navnlig følgende oplysninger:

- 1.1.1. udvindingsstedets nøjagtige beliggenhed bestemt ved dets højde over havet og topografisk ved et kort med en målestok på højst 1 : 1 000;
- 1.1.2. en detaljeret geologisk rapport om jordbundens oprindelse og art;
- 1.1.3. det hydrologiske lags stratigrafi;

- 1.1.4. en beskrivelse af udvindingsarbejdet;
 - 1.1.5. bestemmelse af det område eller andre forhold, der beskytter kilden mod forurening.
- 1.2. **Forskrifter for de fysiske, kemiske og fysisk-kemiske undersøgelser**
- Disse undersøgelser omfatter navnlig bestemmelse af:
- 1.2.1. kildens vandføring;
 - 1.2.2. vandtemperaturen ved udspringet og den omgivende temperatur;
 - 1.2.3. forholdet mellem jordbundens art og mineralindholdets art og type;
 - 1.2.4. tørstof ved 180 °C og 260 °C;
 - 1.2.5. elektrisk ledningsevne eller modstandsevne med angivelse af temperaturen ved målingen;
 - 1.2.6. brintionkoncentration (pH);
 - 1.2.7. anioner og kationer;
 - 1.2.8. ikke-ioniserede elementer;
 - 1.2.9. mikronæringsstoffer;
 - 1.2.10. radio-aktionologi ved udspringet;
 - 1.2.11. i givet fald, det relative isotopforhold mellem vandets bestanddele, ilt (^{16}O — ^{18}O) og brint (protium, deuterium, tritium);
 - 1.2.12. toksiciteten af visse af vandets bestanddele under hensyntagen til de for hver af disse bestanddele fastsatte grænser.
- 1.3. **Kriterier for de mikrobiologiske undersøgelser ved udspringet**
- Disse undersøgelser skal navnlig omfatte:
- 1.3.1. påvisning af, at der ikke er parasitter eller patogene mikroorganismer til stede;
 - 1.3.2. kvantitativ bestemmelse af udviklingsdygtige mikroorganismer som tegn på fækal kontamination:
 - a) ingen escherichia coli og andre colibakterier i 250 ml ved 37 °C og 44,5 °C;
 - b) ingen streptococcus faecalis i 250 ml;
 - c) ingen sporebærende sulfitreducerende anaerobe bakterier i 50 ml;
 - d) ingen pseudomonas aeruginosa i 250 ml.
 - 1.3.3. bestemmelse af det samlede antal udviklingsdygtige mikroorganismer pr. ml vand:
 - a) ved 20 °C — 22 °C efter 72 timer på agar-agar eller en agar/gelatine-blanding;
 - b) ved 37 °C efter 24 timer på agar-agar.
- 1.4. **Forskrifter for de kliniske og farmakologiske undersøgelser.**
- 1.4.1. De undersøgelser, der skal foretages efter videnskabeligt anerkendte metoder, skal være tilpasset det naturlige mineralvands særlige karakteristika og dets virkninger på den menneskelige organisme, såsom diurese, mave- og tarmfunktion, kompensation for mangel på mineralstoffer.

- 1.4.2. En konstatering af, at et stort antal kliniske observationer har givet konstante og overensstemmende resultater, kan i givet fald erstatte de under 1.4.1. omhandlede undersøgelser. I egnede tilfælde kan de kliniske undersøgelser erstatte de under 1.4.1. omhandlede undersøgelser på betingelse af, at regelmæssigheden af og overensstemmelsen mellem et stort antal observationer gør det muligt at nå samme resultater.

III. YDERLIGERE KVALIFIKATIONER MED HENSYN TIL NATURLIGT KULSYREHOLDIGT MINERALVAND

Naturligt kulsyreholdigt mineralvand frigør ved udspringet eller efter aftapning spontant og klart synligt kulsyre under normale temperatur- og trykforhold. Det kan opdeles i tre kategorier, som forbeholdes følgende betegnelser,

- a) »naturligt mineralvand med naturligt kulsyreindhold«, der betegner vand, hvis kulsyreindhold, der stammer fra kilden, efter en eventuel dekantering og aftapning er det samme som ved udspringet, i givet fald under hensyntagen til genoptagelse af en mængde kulsyre fra samme vandspejl eller vandlag svarende til den mængde kulsyre, der er frigjort under disse processer, og med forbehold af sædvanlige tekniske tolerancer;
- b) »naturligt mineralvand tilsat kulsyre fra kilden«, der betegner vand, hvis kulsyreindhold, der stammer fra samme vandspejl eller vandlag, efter eventuel dekantering og aftapning, er større end det ved udspringet konstaterede indhold;
- c) »naturligt mineralvand tilsat kulsyre«, der betegner vand, der er tilsat kulsyre af anden oprindelse end det vandspejl eller det vandlag, hvorfra det hidrører.

BILAG II

BETINGELSER FOR UDVINDING OG MARKEDSFØRING AF NATURLIGT MINERALVAND

1. Udnyttelsen af en kilde med naturligt mineralvand gøres betinget af en tilladelse fra den ansvarlige myndighed i det land, hvor vandet udvindes, efter at det er konstateret, at det pågældende vand opfylder bestemmelserne i bilag I, del I.
2. Udvindingsanlæggene bør være konstrueret således, at enhver mulighed for forurening undgås, og at de egenskaber, som vandet besidder ved udspringet, og som svarer til dets betegnelse, bevares.

Med henblik herpå skal i særdeleshed

- a) kilden eller selve udspringet beskyttes mod fare for forurening;
- b) opsamlingsanordninger, rørledninger og beholdere være fremstillet af materialer, som er egnede til vand, og på en sådan måde, at enhver kemisk, fysisk-kemisk og bakteriologisk ændring af dette vand forhindres;
- c) betingelserne for udvinding og især rensnings- og aftapningsanlæggene opfylde en række hygiejnekrav. Beholderne skal især være behandlet eller fremstillet således, at de ikke ændrer det naturlige mineralvands bakteriologiske og kemiske egenskaber;
- d) transport af naturligt mineralvand i andre beholdere end dem, der er tilladt til levering til den endelige forbruger, forbydes.

Andet afsnit, litra d), behøver dog ikke bringes i anvendelse for mineralvand, der udvindes og markedsføres på en medlemsstats område, såfremt det i den pågældende medlemsstat ved meddelelsen af dette direktiv er tilladt at transportere naturligt mineralvand i tanke fra kilden til aftapningsvirksomheden.

3. Såfremt det under udvindingen konstateres, at det naturlige mineralvand er forurenet og ikke længere svarer til de bakteriologiske karakteristika, der er fastsat i artikel 5, skal den udnyttelsesberettigede straks indstille al virksomhed i forbindelse med udnyttelsen, især aftapningen, indtil årsagen til forureningen er fjernet, og vandet igen er i overensstemmelse med artikel 5.
4. Den ansvarlige myndighed i oprindelseslandet fører regelmæssig kontrol med:
 - a) at det naturlige mineralvand fra den kilde, til hvis udnyttelse der er givet tilladelse, er i overensstemmelse med bilag I, del I;
 - b) at den udnyttelsesberettigede efterkommer bestemmelserne i nr. 2 og 3.

BILAG III

ANGIVELSER OG KRITERIER FASTSAT I ARTIKEL 9, STK. 2

Angivelser	Kriterier
Let mineralholdigt	Indholdet af mineralsalte, beregnet som bundfald, er ikke over 500 mg/l
Meget let mineralholdigt	Indholdet af mineralsalte, beregnet som bundfald, er ikke over 50 mg/l
Stærkt mineralholdigt	Indholdet af mineralsalte, beregnet som bundfald, er over 1 500 mg/l
Bicarbonatholdigt	Indholdet af bicarbonat er over 600 mg/l
Sulfatholdigt	Indholdet af sulfater er over 200 mg/l
Chloridholdigt	Indholdet af chlorid er over 200 mg/l
Calciumholdigt	Indholdet af calcium er over 150 mg/l
Magnesiumholdigt	Indholdet af magnesium er over 50 mg/l
Fluorholdigt	Indholdet af fluor er over 1 mg/l
Jernholdigt	Indholdet af bivalent jern er over 1 mg/l
Syreholdigt	Indholdet af fri kulsyre er over 250 mg/l
Natriumholdigt	Indholdet af natrium er over 200 mg/l
Egnet til tilberedning af mad til spædbørn	—
Egnet til natriumfattig kost	Indholdet af natrium er under 20 mg/l
Kan virke laksativt	—
Kan være vanddrivende	—